

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

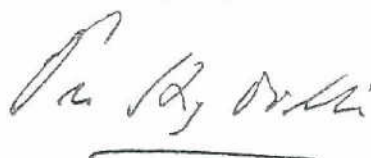
Bilag
3

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

22. juli 2008

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Integrationsministeriets besvarelse af spørgsmål 1-3 ad rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24.-25. juli 2008 af den 15. juli 2008 vedrørende den europæiske indvandrings- og asylpagt.

Pia Kjaersgaard

NOTAT

Dato: 21. juli 2008
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2008/4059-737
Sagsbeh.: JWP

Besvarelse af spørgsmål 3 stillet den 15. juli 2008 af Folketingets Europaudvalg til udenrigsministeren (Rådsmøde nr. 2887 (retlige og indre anliggender) den 24.-25. juli 2008)

Spørgsmål:

"Hvad er ministerens holdning til det i samlenotatets side 3 (jf. rådsmøde 2887 – bilag 2, side 3) fremførte forslag om, at der skal være "a higher degree of protection", og hvad mener ministeren, at der ligger heri?"

Svar:

Begrebet "a higher degree of protection" (en højere grad af beskyttelse) anvendes i forslaget til en europæiske indvandrings- og asylpagt. Det sker under henvisning til Kommissionens asylpolitikplan af 17. juni 2008, hvori der peges på forskelle i medlemsstaternes asylpraksis, til dels som følge af ordlyden i det såkaldte anerkendelsesdirektiv (2004/83/EF af 29. april 2004), som Danmark ikke er omfattet af pga. undtagelsen på retsområdet.

Med afsæt heri peger Kommissionen i asylpolitikplanen på behovet for visse ændringer og præciseringer i kriterierne for, hvornår man opfylder betingelserne for at blive meddelt international beskyttelse, dvs. som enten flygtning i medfør af FN's flygtningekonvention eller som subsidiært beskyttet. Som eksempler nævnes kriterierne i direktivet for, hvornår en asylsøger kan henvises til et såkaldt internt flugtalternativ i sit eget hjemland, eller for hvornår ikke-statslige aktører, f.eks. regionale myndigheder, der kontrollerer en del af en stats territorium, kan antages at yde den pågældende ansøger den nødvendige beskyttelse i hjemlandet. Desuden foreslås det at ligestille konventionsflygtninge og subsidiært beskyttede rettighedsmæssigt.

Kommissionen peger i politikplanen ikke på et behov for at udvide anvendelsesområdet af de bestemmelser i anerkendelsesdirektivet, hvorefter der skal meddeles international beskyttelse.